

Døden. Dette sidste er ændret ved Loven af 1918 — med Hensyn til hvilken henvises til Aarvog 1917—18 pag. 158 —, og det tilføjes, at der ogsaa kan gives Understøttelse til Børn af Enkemænd, naar disse er døde. Det nye Lovforslag, der i det hele stiller Enkemænds Børn lige med Enkers Børn, har følgende Hovedbestemmelse: „Enkemænd eller Enker, som dertil skønnes at være trængende, skal, saafremt de er berettigede til i Trangstilfælde vedvarende at forsørges her i Landet, have Ret til af det offentlige uden Fattighjælps Virkning at oppebære en Understøttelse som Bidrag til Udgifter ved Underhold og Opdragelse af deres Ægtebørn eller under Ægteskab adopterede Børn.“

2. Med Hensyn til „Trangsgrænsen“ bestemmer Loven af 1913, at den Enke anses for trængende, hvis Formue ikke overstiger 4,000 Kr. med et Tillæg af 500 Kr. for hvert Barn under 14 Aar, og hvis Indtægt ikke overstiger $\frac{2}{3}$ af det for Statskat i vedkommende Kommune fritagne Beløb. Ved Loven af 1918 blev Ordene $\frac{2}{3}$ slettet. Ved det nye Lovforslag forhøjes 4,000 Kr. til 8,000 Kr., og for Indtægtens Vedkommende sættes Grænsen saaledes: „i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner 1,800 Kr., i Købstæderne, Marstal samt i Landkommuner, hvis Indbyggerantal ved sidste almindelige Folketælling udgjorde mindst 2,000 Indbyggere, 1,600 Kr. og i andre Landkommuner 1,400 Kr., overalt dog med et Tillæg af 200 Kr. for hvert Barn under 14 Aar.“

3. Ved Loven af 1913 er Understøttelsen sat til: 100 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 2 Aar, 80 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 12 Aar, og 60 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 14 Aar. Ved Loven af 1918 forhøjedes disse Beløb for 1918 og 1919*) til henholdsvis 150 Kr., 120 Kr. og 90 Kr., og desuden skal det største Beløb, 150 Kr., ydes, indtil Barnet har fyldt 4 Aar (i Stedet for 2 Aar). Det nye Lovforslag forhøjer Understøttelserne, idet Beløbene deles i 2 Grupper: a) i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner er Understøttelsen 300 Kr. aarlig, indtil Barnet har fyldt 4 Aar, 240 Kr., indtil det har fyldt 12 Aar, og 180 Kr., indtil det har fyldt 14 Aar; b) i alle andre Kommuner er Tallene henholdsvis 240 Kr., 180 Kr. og 120 Kr. Det siges udtrykkelig i Lovforslaget, at det er Barnets og ikke Forsørgerens Opholdssted, det kommer an paa ved Bestemmelsen af Understøttelsens Størrelse, dog at en Forsørger ikke ved at anbringe sine Børn udenfor sit eget Hjem kan opnaa højere Bidrag end det, der udbetales paa hans (hendes) Opholdssted.

4. Lovforslaget optager — altsaa med Udvidelse til Enke-

*) Se om 1919 ovfr. pag. 239).